

میکروپلاستیک و نانوپلاستیک؛ بلایی تازه؛ از اینجا تا قطب جنوب!

پوریا زرشناس

کارشناسی ارشد شیمی معدنی

دانشکده علوم شیمی و نفت - دانشگاه شهید بهشتی

pouryazarshenas@yahoo.com

چکیده

لاستیک‌ها شایع ترین نوع زباله در اقیانوس‌ها و دریاچه‌ها به حساب می‌آیند. بقایای این مواد می‌تواند در هر سایز و یا شکلی موجود باشد اما به ذرات با سایزی کمتر از ۵ میلی‌متر (به اندازه‌ی دانه‌ی کنجد) میکروپلاستیک می‌گویند. در واقع این مواد می‌توانند سایزی در حدود ۵ میلی‌متر تا ۱ میکرومتر داشته باشند. ذرات کوچکتر از ۱ میکرومتر تا ۱۰۰ نانومتر را زیر مجموعه‌ی این مواد می‌نامند و با نام نانوپلاستیک‌ها شناخته می‌شوند. مطالعات نشان می‌دهد که اکثر اجزای ذرات پلاستیکی دارای اندازه‌های مختلف در محدوده‌ی میکرومتر هستند.

زمانی که به عوارض مخرب آلودگی پلاستیکی می‌اندیشیم، معمولا تصویر لاک پشت‌هایی به ذهن ما می‌رسد که در کیسه‌های پلاستیکی یکبار مصرف یا انبوهی از بطری‌های پلاستیکی در محل دفن زباله گیر افتاده اند؛ برای اکثر ما این موضوع یک مشکل زیست محیطی محسوب می‌شود. اما شواهدی نیز وجود دارد که نشان می‌دهند زباله‌های پلاستیکی می‌توانند یک مشکل سلامتی نیز باشند. مشکل از آنجاست که پلاستیک به ذرات ریز تقسیم می‌شود که اصطلاحا میکروپلاستیک گفته می‌شود که طول آن ۵ میلی‌متر (به اندازه یک عدس) یا کمتر است.

واژگان کلیدی: پلاستیک، میکروپلاستیک، نانوپلاستیک، محیط زیست